

NIAMUNO SOOTRAUKOS

Pagrindinis nemuniečių leidžiamas laikraštis • 2008 m. lapkritis • Kaina: plati šypsena

PRAKALBA Į MALONŲ ĮSKAITYTOJĄ

Kruizas „Nemunu“ - tai nepamirštama kelionė, kurioje atrandama tai, kas neatrasta, pažįstama kas iki tol buvo nepažinta: pamilta muzika, daina ir šokis, surasti draugai ir gyvenimo meilė... Ir atrasta nemunietiška dvasia - „Nemuno“ vertybė, kuri išlieka tiek metų.

Laivo įgula ir keleiviai įpučia naujų vėjų, uždega geriems darbams ir dovanoja šventę... Džiaugiamės prisijungusia „Nemuno“ kompanija, kuri atneš gražių minčių ir patirs tikrą nemunietišką šėlsmą visą gyvenimą!

Gero Jums skaitymo!

* * *

p. 2-3

Pokalbis po repeticijos:
Interviu su
„Nemuno“ vadovais

p. 4

Išvykėlių
g-raudos

p. 5

Chuck'ų poemėlė
„Nemunui“

p. 6 ir 14

Arūnčiko
kampeliai

p. 7

Nominacijos:
METŲ NEMUNIAUSIEJI

p. 8-9

Čigonų barono
ataskaita

p. 10-11

Foto-
reportažas

p. 12-13

Dainiuko
prisiminimai
Gyvenimiškos
situacijos

p. 15

Sveikinimai,
skelbimai,
užuojautos

p. 16

Paskutinis
puslapis

• AUTORIAUS KANČIOS

Tylus vakaras lauke,
Stovi namas stogo be.
Plaukia laivas Nemune,
Bet jis plaukia bure be
Skuba laivas jau namo,
Betgi uolos laivo po!
Nemunietis tam laive
Šamones paliko be.
Atgaivino jį alum,
Tralialia bum bum bum.

2000 m. Lapkritinių aidai.
Autorius nežinomas

ATVIRAI, IŠ ŠIRDIES...

Vokalų vadovė Roma

Kuri Lapkritinių šventės dalis Jums mieliausia?

Liaudiški šokiai. Šokis visus sujungia, nėra sėdinčių, visiems linksma. Jau-nimas daugiau išmoksta, nauji nariai pamokomi.

Jums gražiausia, įsimintiniausia šių metų akimirka...

Visada labai gražu kai vokalai dainuoja, „Nemunas“ koncertuoja. Labai smagus buvo koncertas Utenoje. Po tokios nevykusios repetitijos koncertas pasisekė gerai. Šalčininkuose buvo malonu, kuomet šeiminiškai taip nuoširdžiai dėkojo. Visada smagu kai įvertina mūsų darbą, giria. Su „Nemunu“ kiekvienas patiriame daug gražių akimirkų.

Gal galėtumėt prisiminti netikėtų akimirkų koncerto metu?

Labai nepavykusių koncertų nebuvo. Daugiau gražių akimirkų. Labai širdį džiugina, kai gražiai „Nemuno jaunystė“ sudainuojam, net ašarą išspaudžia...

Ar džiaugiatės šiais metais atėjusiais nuliukais?

Taip, ypač vyrais...muzikalūs! Bet dirbti dar reikia...

Ką norėtumėt palinkėti buvusiems ir esamiems nemuniečiams?

Norėčiau palinkėti, kad susirgtų „Nemuno“ liga, pabūtų čia kuo ilgiau, nepamirštų „Nemuno“.

Kas „Nemune“ Jums suteikia daugiausia džiaugsmo?

Ir repetitijos, ir koncertai, ir vakarai. Džiugina „Nemuno“ renginiai, vis išradingesnės programos, gražu stebėti, kaip jūs bendraujate.

Orkestro vadovė Beatričė

Kuri Lapkritinių šventės dalis Jums mieliausia?

Maloniausia ir smagiausia visuomet būna programa – žanrų pasirodymai. Ir kai sulaukiam svečių – buvusių nemuniečių. Tada širdį paglosto, kad vis dar prisimena ir nepamiršta mūsų.

Kas „Nemune“ Jus labiausiai džiugina?

Man daug kas patinka. Toks kolektyvas, šiais laikais, jau yra stebuklas. Ateina tokie gražūs, talentingi jauni žmonės. Reikia džiaugtis, džiagtis ir džiaugtis! Man patinka visa „Nemuno“ *Esybė* su tradicijomis, žmonėmis, žanrais, repeticijomis ir koncertais.

Gal galite prisiminti kokių netikėtų akimirkų koncerto metu?

Be abejo, tai tas koncertas, kurio metu net kelioms kanklėms beveik tuo pačiu metu nutrūko stygos, ir merginos, kaip tikros aktorės, visą koncertą turėjo vaidinti, jog groja...

Ar džiaugiatės šiais metais atėjusiais nuliukais?

Ooo, šie metai patys derlingiausi! Atėjo tikrai visas būrys šaunių, gražių, profesionalių merginų ir vaikinų.

Ką norėtumėt palinkėti buvusiems ir esamiems nemuniečiams?

Esamiems – ištvėmės, labai labai nuoširdžiai pamilti „Nemuną“. O buvusiems – nepamiršti tikros nemunietiškos dvasios.

Šokėjų vadovė Goda

Kuri Lapkritinių šventės dalis Jums mieliausia?

Manau smagiausia, maloniausia - stebėti žanrų pasirodymus. O ir nauji nariai parodo, ką jau išmoko.

Gal galėtumėt prisiminti gražiausią „Nemune“ patirtą, išgyventą akimirką?

Pati gražiausia akimirka buvo mano gimtadienis. Kada nemuniečiai, repetitijos metu, sudainavo keletą gražių dainų ir visi asmeniškai įteikė po vieną, didelę, baltą rožę. O šiaip tai kiekviena akimirka su „Nemunu“ man yra graži, džiugi, smagi. Ir tai ne darbas, o tiesiog malonumas! (šypsosi)

Gal galėtumėt prisiminti kokių netikėtų akimirkų koncerto metu?

Na, tokių labai netikėtų akimirkų nebuvo daug. Gal tik viena, labiausiai įsiminusi, kada nuliukai per savo pirmąjį koncertą susikaupė ir parodė viską, ką jie išmoko, ką sugeba. Labai jais didžiavausi. Jie labai mieli žmonės, labai paklusnūs, tikrai smagu kartu dirbti ne tik repetitijų, koncertų, bet ir išvykų metu.

Ką norėtumėt palinkėti buvusiems ir esamiems nemuniečiams?

Esamiems nemuniečiams norėčiau palinkėti, kad jie išliktų tokie, kokie jie yra dabar. Nes jie yra nuostabūs! Buvusiems nemuniečiams linkiu nepamiršti „Nemuno“ ir vis pas mus sugrįžti.

LABS,

Tai va as Rokas ish siauringosios svedijos prashysiu toky laiskely ce :) Na pradesiu nuo to kad as esu pietineje svedijoje ir nera ce taip baisiai salta, bet uztai baisiai slapia ir lietinga, ruduo.... Pradedas greibt visokios rudenines depresijos, bet nepasiduodam :), ce yra ka veikt, klubai, linksmas barakas(geriausias svedijoje :D) ir sieki tiek sporto radom ce kur rimta krepšini pazaist tai susirenka daug Erasmus studentu is australijos, USA, Kinijos,...ir daugybe kitu tolimu krashtu :) kad ir kaip bebutu nemuno labai ilgiuosi...

Kas liecia mokslus tai ce pataikiau y tikrai rimta vieta :/, sunku greibia rimtai ir neziuri tu erasmus ar tu svedas visiems vienodai desto ir

vienodai spaudzia... nepaisant to kad mokslai stipriai spauzia as rodau stipria valia ir nesimokau rimtai.. leidziu laika linksmai :D Beje gavau toky prashyma is Rokucio pririnkti jam Alaus buteliu etiketiu, tai turiu pasakyti sitas hobis man labai sekasi ir jau turiu pririnkes jam ~40 skirtingu alaus etiketiu ish svedijos ir ne tik :D(linkejimai jam) Tai va, labai samgu kad nepamristat musu nevykeliu... ta yra isvykeliu ir negalinciu dalyvauti lapkritienese :), busiu tame baliuje su jumis ir jumyse :), linkejimai vadovei ir vadovams ir visam Nemunui :) aciu uz demesy iki greito ;)

Su pagarba,
RokasPietuSvedas

SVEIKI, BRANGUČIAI :))

4

Gi su Lapkitinėmis – pačia jaukiausia Nemuno švente! Tikiuosi, prisijuoksit iki pilvo skausmo per pasirodymus, prisijuoksit iki nukritimo ir prisidainuosit per gitarų vakarą iki „daugiau nebegaliu“...

Pas mane irgi lap-kritynė... „Karštoji“ Ispanija ne tokia jau ir karšta, vos –ylika/-iolika laipsnių to karštumo. Todėl siestos trumpėja, bet fiestos atvirkščiai– iki pirmųjų metro:) Nelabai laiko dabar joms lieka, nes praktiškai apsigyvenau universitete. Normaliai ispanai

jame praleidžia po 8 valandas per dieną, bet man reikia beveik 12 viskam išversti iš ispanų kalbos. (Toli man dar iki normalaus kalbėjimo ispaniškai, bet atradau atradimą, kad rantom - kojom gali išaiškinti ką tik nori :) Vis tik jokiems mokslams neleidžiu kėsintis į mano savaitgalius, kurie skirti kelionėms ir salsai – mmmmmmmmdalykėliai, apie kuriuos galėčiau poetas rašyt :)

Smagu atradinėti naujus dalykus, pažindintis su kultūra, mokytis kalbą ir t.t., bet tikrai pasiilgau jūsų.

Linkėjimai naujai valdybai, vadovams, draugams ir kolegoms;) Ugnė

SALAMALEIKUM, NEMUNIEČIAI,

Rašau jums iš civilizacijos lopšio, Egipto, Šarm el šeicho kurorto. Linkėjimai jums iš šio nuostabaus krašto, kur auga palmės, kukurūzai, dykumose įsikūrusios oazės, tyliai pūpsančios įspūdingosios Gizos

piramidės, nuostabūs karalių slėnis, kuriame snaudžia seniausiųjų dinastijų faraonai. Čia teka ilgiausia upė – Nilas, kuriame nė su žiburiu nerasi nei vieno krokodilo, gyvena žmonės, iš Nilo dumblo formuojantys plytas ir statantys namelius, čia didžiuliai egiptietiški turgūs, pompastiški viešbučiai, filtruotomis fekalijomis laistomos pievelės, su „mazoliais“ ant kaktos vaikščiojantys musulmonai, kas dešimt metrų stovintys apsaugos punkteliai ir krūva ginkluotų kareivėlių su tuščiomis šovinių apkabomis, sukurančių ramybės ir saugumo įvaizdį poilsiautojams iš įvairiausių pasaulio kraštų, su savo įnoriais, priekaištais, charakteriais, skirtinga pasaulėžiūra, pasaulėjauta etc. Egipte ištis šilta visomis prasmėmis, man sekasi puikiai, aptarnauju šimtus turistų, džiuginu tiek jauną,

tiek seną savo žiniomis, šalies išmanymu, vietinių pažinimu, keliauju per dykumas džipais, kvadraciklais, kupranugariais, arkliais, plaukiuju jūroje su valtelėmis, laivais stikliniais dugnais. Povandeninis pasaulis raudonojoj jūroj - nuostabus, teko matyti pačius nuodingiausius gyvius: morenas, barakudas, skorpionžuvės, akmenžuvės, rajas, kurios buvo tiesiog ranka pasiekiamos, tik va iki pilnatvės trūksta muzikos, šokių, dainų, NEMUNO. Pasiilgau jūsų iki begalybės, kiekvieną kartą apie jus pagalvoju suvirpa kūnas, nemuno bangos skalauja mano širdies krantus, tikiuosi labai greitai laiku sugrįžti į kolektyvo gretas, džiuginti paniurusius lietuvačius dainomis, šokiu bei muzika. Masalam, jabasas!!! (iki draugai) ;-)

Vilius

POEMELĖ „NEMUNUI“

Nuo laikų senų seniausių..
Lietuvos mieste gražiausiam,
Susibūrę daug žmonių,
Kūrė „Nemuną“ kartu.
Daugel metų jau praėjo,
„Nemunas“ tiktai gausėjo,
O dabar štai kaip smagu –
Mūsų šimtas su kaupu.
Orkestrantai su kapela,
Groja tai, kas širdžiai miela,
Prisijungia dar vokalas-
Ir ramybei eina galas.
O šitam smagiam būry,
Ir šokėjai vidury!
Tai ansamblis nuostabus-
Žavi, pakeri visus :)
O ir po koncertų šių,
Būna visada smagu,
Daug tradicijų gražių,
Nemune tikrai apstu!
Rudeniui tik prasidėjus,
Daug merginom padirbėjus,

Vyrai „Nemuno“ rimti,
Rodo ko gi jie verti.
Pats šauniasias iš visų-
Misteris - nuo šiol vardu :)
O po užduočių sunkių,
Cepelinai mmmm... garduuu..
Kai ateina pirmas speigas,
Lapkritis beveik jau baigias,
Šventė dar viena šauni,
Kur nuliukai mylimi :)
O jei nori fux'u būti,
Reikia laukti dar truputį
Ir pavasario pradžioj
Apsikrikštyt paslapčioj.
Tai tada gerai tau bus-
Eisi į visus balius :)
Dar viena labai graži,
Šventė vyrų dėmesy,
Tai merginų juk diena-
Renkama ir mis'ė čia.
O pavargus po darbų,
Reik ragaut patiekalų,

Ir kuri gi Nemunietė,
Privertė seiles varvėti.
Mokslams pasibaigus jau,
Viskas dar yra smagiau!
Juk savaitę su draugais
Stovyklaut reik ne juokais :)
O stovyklos pabaiga,
Ir tradicija rimta-
Diplomantų pagerbimas,
taip ta šventė juk vadinasi!
Taip jau kartos iš kartų,
Pagerbiamos tarp visų.
Ir rugsėjui vėl atėjus,
Nemuniečiams užderėjus,
Po darbų ataskaitinio
Trypiame lig pasiutimo!
Taip jau daugel metų vyksta,
Ansambliečiai nauji dygsta,
Bet tradicijas gražias - perima,
Ir saugo jas :))

5

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

ATKELTA iš 4 PSL.

NUOŠIRDUS PALINKĖJIMAS:

Besirengiant lietuviškam vakarui ir pagrindiniam jo gėrimui – girai, dar reikėjo nusipirkti mielių, tad išsiruošiau į danišką supermarketą. Deja pats jų susirasti nesugebėjau, tad paprašiau pagalbos vienos iš asistentių. Gal ji nemokėjo angliškai, o gal mielės ir ne pats žinomiausias žodis, tad man buvo parodyta palaukti, tuo tarpu jinai pradėjo skambinti telefonu ir ieškoti pagalbos „angliškai kalbančiam jaunuoliui“. Po kokių 5-10 minučių intensyvaus ieškojimo pasirodė kita asistentė, bet ir ji niekuo negalėjo padėti. Dar vienas skambutis ir dar viena asistentė - atrodė, jog visa parduotuvė sukelta ant kojų vien dėl „mielių ieškotojo“.

Istorija be abejo baigėsi laimingai ir puikiai angliškai kalbanti moteriškė nuvedė mane prie tikslo. Tad ir aš palinkėčiau, kad šūkis „Aš galiu padėti“ klestėtų „Nemune“.

Būtinis palinkėjimas:

„Supermama“ visada gali padėti, bet geriau pašniukštinėkit savo virtuvėje, kaip gaminami skaniausi plokštainiai („kugeliai“), cepelinai ar blynai.

Antanas

VAIKAI IR PASAULIS

Arūnas Adomaitis

6

„Niamuno soottraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

Žinote kažkurią dieną savo vaikui (2,5) bandžiau aiškinti, kad gyvenime reikia gražiai elgtis ir panašiai ir taip toliau. Be to, mes skaitome daug knygelių, daug pasakų visokių – pvz. Apie vilką ir tris paršiukus, apie kiaulytę, kuri mokėjo gražiai dainuoti, na ir dar visokių. Pasakos gerai tuo, jog jos - dažniausiai - baigiasi laimingai. Tai va...

Taip pat buvom nuvykę į kaimą – vaikui buvo proga pamatyti tikrą didelę kiaulę, garde ėdančią jai patiektus skanėstus, atliekančią visus jai priklausančius reikalus čia pat vietoje ir garsiai kriuksinčią.

Žodžiu vaikas jau žinojo, kas yra kiaulė.

Bet vieną dieną būnant parduotuvėje vaikas pamatė, kaip teta atsisuko į dėdę (kuris turbūt buvo kažką tai tetai buvo padaręs, ar gal tik ruošėsi padaryti – apie tai istorija nutyli) ir pasakė jam: „jūs tikras KIAULĖ“. Mano vaikas nieko nesuprasdamas, žiūrėjo pirma į tetą, po to į dėdę. Supratau, kad tuoj sulauksiu keblaus klausimo. Taip ir buvo. Vaikas parodė pirštu į dėdę, tuomet atsisuko į mane ir paklausė: „Kodėl šitas dėdė yra kiaulė?“. Kaip papasakoti vaikui, kuris matė vienokią kiaulę tvarte kriuksint, kitokią – pasakose statant namus, kodėl dėdė yra kiaulė.

Pats pradėjau nesuprasti, ar teisingai vaikui iki šiol aiškinau apie kiaules. Ar iš tiesų kiaulės yra tokios, kokias jas aprašo pasakose – gražias, rožinės spalvos, besišypsančias, protingas, gudriai sumąstančias įvairius dalykus

bei gyvenančias švariose gražiuose namuose su gražia ir laiminga šeima? O galbūt tokios, kokias matome tvartuose – kriuksinčias, ėdančias tai, ką paduoda, darančias ten kur stovi, miegančias ten, kur daro? Žinote, ką tuomet sugalvojau? Kad pasakos tam ir yra pasakos, jog visus dalykus pateiktų labai gražia spalva nuspalvintus. Todėl pasakose kiaulės ir yra gražios, protingos ir gražiai gyvenančios. Realybėje kiaulė yra kiaulė.

Pradėjau truputį kitaip žvelgti. Štai eina „krūc bičs“ (ok), kalba „mobiliaku“ (ok) ir spjaudosi (kiaulė). Štai eina kita teta, išsilupa saldainį ir meta popierėlį žemėn. Kiaulė. Vairuotojas „kiaulės akim“ pastato mašiną invalido stovėjimo vietoje. Kiaulė. Eilėje kažkas grūdasi į priekį, kad kuo greičiau nusipirktų kažką, ko galbūt jam visai nereikia. Bet jis grūdasi, nes jis „kietas“. Kiaulė. Kieme, prie parduotuvės durų,

– poreikiai yra kur kas didesni nei kiaulės. Bet tuo pačiu su metais vis dažniau pasimato, kad štai tas ar anas žmogus BUVO kiaulė. Gal ir net pats kuily. Kadangi su laiku iš kai kurių žmonių poelgių visai išnyksta kiauiliški niuansai, darau išvadą, kad kiauilių sielos žmonių kūnuose apsisotja tik laikinai. Arba ne. Gal ir ne visų žmonių, gal pagal kažkokią sistemą išrenkama, kad pas Joną gyvens mažas kauliukas dvi savaites, o pas Petrą gyvens visas kuily kokių tris metus su galimybe pratęsti „kontraktą“ neribotam laikui. Bet kad apsisotja – faktas.

Todėl linkiu pats sau, kad pas mane kiaulės siela neužklystų, ir savo vaikams, žmonai, ir Jums, brangieji, to paties linkiu. O jei jau užklydo – kad tai būtų labai trumpalaikis paklydimas, o ne kelių metų kontraktas...

Vaikui tuomet parduotuvėje paaiškinau, kad dėdė tiesiog pūsdamas nosį netyčia sukriuksėjo – kaip tikra kiaulė tvarte – todėl teta jį taip ir pavadino. Dabar vaikui tokio atsakymo užteko – nes jam 2,5 metų. O kaip reikės atsakyti į panašų klausimą po 2, 3 ar 5 metų?..

2007 m. Lapkritinių aidai.

„Kaip papasakoti vaikui, kuris matė vienokią kiaulę tvarte kriuksint, kitokią – pasakose statant namus, kodėl dėdė yra kiaulė?“

dėdė surūkė cigaretę ir nuorūką numetė visai šalia prie durų. Nors šalia šiukšlių dėžė. Kiaulė.

Tada suvokiau, kad siela gyvena kelis gyvenimus. Gal ir neamžinai ji tuos gyvenimus gyvena. Galbūt ir ne visų gyvų padarų. Bet kiauilių sielos tai tikrai. Va buvo gyvenime kiaulė. Juk iš esmės kiaulei – tikrai gyvai kiaulei – gyvenime reikia labai nedaug: pavalgyti, pamiegoti ir atlikti reikalus. Na jei yra kuily, tuomet jam dar papildomai nemažai kiauilių reikia kompanijai. Ir viskas. Jos net taip sutvertos, kad negali matyti dangaus. Tačiau po kiaulės mirties (natūralios arba šeiminingo paskatintos) jos siela persikelia gyventi – ir, kaip suprantu, tai yra dažniausias atvejis – į žmonių kūnus. Ir tuomet prasideda... Kaip turbūt patys žinote, žmogaus – kūno

O DABAR, PONIOS IR PONAI... NEMUNIAUSIEJI IŠ NEMUNIAUSIŲJŲ!

METŲ NUOPUOLIS

Rokas + Rolandas, už žavingą šypseną ir vienkoję polką Kapitoniškėse.

METŲ ATRADIMAI

Irena + Aistė, už tai, kad netgi užrakintos trečiuose anksčiau ar vėliau būna surastos.

METŲ MEDŽIOTOJAS

Vilius, už tai, kad medžioklei ginklas nebūtinai – pakanka geros mašinos.

METŲ VESTUVĖS

Rasa + Benius, už visų lauktas ir tikras nemunietiškas vestuves.

METŲ DALYVIS

Liudas, už tai, kad miegas mašinoje kartais geriau už vykstantį cepelinbalį.

METŲ IŠTIKIMOJI

Liudienė (Milda – red. past.), už sistemingą savojo princo laukimą 6-tame aukšte antradieniais ir ketvirtadieniais.

METŲ DINASTIJA

Miklovai, už Gedą, Vilių ir Artūrą.

METŲ SUSIDŪRIMAS

Juozas + Benius, už tai, kad net dūžtant automobiliams draugai lieka draugais.

METŲ SLAPUKAI

Silvija + Juozas, už tai, kad niekas nežino, bet visi numano.

METŲ ŽURNALISTĖ

Rita, už tai, kad Kanklytė Birbilaitė fiksavo viską, visada ir visur.

METŲ VIENIS

Chuck'ai, už tai, kad trys viename visada geriau nei trys atskirai.

Sveiki, mielas pone ir miela pone,

Tiesei čė, po ilgų kelionių, didiaie Jusų garbei, prisiduoda čigonų taboras ir pats pačiusias ano viršinykas – Čigonų Baronas. Šiemiati ypatingai daug apkelevę ir visokeusių nuotykių apturėję, norėtu pasidžiaukti, kad sveiki gyvi sugriže... Kadangi šits čigonų taboras nemelagai, ir iš tokios šalies kur visi tik tiesą sako bei geri darbai darosi, tuomet viską, nors ir be smulkmianų Jumi, mieli ponai, pagarsinsiu, kad juos kur diavinta arklio uodega.

Per žiema išilsėję, ant pečius lašinius išvarvine, žemei atšilus išgynėm taborą po pasaulį pasiganyt. Ir netoli išdardėjus, ant turgaus skelbimas – „Šiandien iškepta švižia Prrrrreibių šeimyna. Čigonams jėjimas nemokamas, jei suiranda kelią“. Kur jau tau, mielas pone ir miela pone, šito taboro čigonas į tokią šviantę kelio nesurasti. Tiek iki smulkmianu viska issiaiskine, mes ne tik kelias atsekti, bet ir dantis sidabrinus susikrauti, dovanų iš kelmo verčiančų nusivežti. Ilgai musū išprašyti nepavyko. Naujoji Prrrrreibiene visa graži užkietėjusį taboro jaunikį patį Prrrrreibį už stalas pasodinus ir po raktu pakabinus. Kaukė, žliumbė taboro čigonės Prrrrreibio ant jų vilčių dėjusio, net Rozalija, iš sielvarto akių ilgai dar nerodė, tris dienas pirmosios karios bagažinėje pratupėjo. vosnevos ją be nagu ištraukus, kaip paguodai į kitas kraštas išvažiom. Ir vėl uoslė neapgavo, gera kryptim nukeliavom.

Nuvargom, sakom vakarui stovyklai pasiprašysim - troba bais apšviesta, ugnys į dangų kyla, tai čigonas tik barkš barkš į langas, ogi žiū savi – už stalo Ineta su Algju pasodinti – aukso žiedas surakinti. Užviro čigono kraujai, visas taboras gelbėt įsiveržė. kol su apsauginiais išsiaiškino – tai ant šventės į trobą vienas be dantų jėjo, o Rozalijai išvis vėl nepasisekė - koja parpus sulūžo (čė matyt dar iš sielvarto dėl Prrrrreibio kaulai retėt pradėjo). Pasirodo apsirikom – anie du savo noru apsizanijo. Čigonas vietoj atliki tyrimas ir vietoj pateikti išvadai – Ineta ir Algis labai jau žviežūs, nesugadinti, vaikų kopustuos beiškoje. gerai kad protingų sviačių (t.i. taboras) pro šali ėjosi ir aniem tinkama gyvenimo kelę parodijo. Linksmai mes te pabūve, kad ir be dantų, kad ir pagaleis sutvirtintom kojom namo grižti ne uz graši nenorejom. Toleu kelevom.

Kai išalkti suspėjom, o aplink plyni laukai – tas kuris vsegda tolka Mašū liubit, pietum nukove beskrendanti balandi. Pasrodo neprastas paukštis, raumeningas, pašto. Jam ant kojios kabalduoja – kad apie Panevėžis, pas kažkokis Rapolas rugpjūčio pradžioj didelės puotos keliasi. Tai čigonas gudrus, iš vakaro nuvažiavo, palapines susirengė, laužiukas užsikūrė ir aplinką stebėjo. Sudaužytas vietas apsilopijo, išeiginis kostiumai apsidabino. Nei prasyti nei laukti uz svečius sugužėjo. O ten kai tortas Benius su Rasa garbeusia vieta uzsieme. Aplinkui daug matitu veidu susiporave (matyt ir anie jau musu amato paslapti išgave jau ne po vienas vestuves sudalivauja). Vel uzvirti Čigonas kraujas, konkurentu nemegti – tuoj konkursas suorganizoti. Oj šoko, oj grojo, biat taboras kaip visada savo vietoj – tik pamestus daiktus susirinko ir jau butu namo patraukes. Šitoj vietoj visada atrandasi kompromisasas kai rimti arumentai pasipilti. Na iš geros širdes dar pabuvom, daiktu savininkus atradom tai anie uz padekas dar ilgai paleisti nenorejo.

O po to dar kelevom. Dar viena balandi pagavom – stiprestigiu gerklų savininke Skaiste sau pora surado. Kadangi pas Benius gerai uzbalevojom tai iki jos Skaistes blaivaus kelio taip ir nesuradom.. Kol po svieta klajojom pasirodo dar ir be buvusios ilgametes izdininkes taboras liko - Rūta ragus ipaišė ir susituokojo – vos spejom atstovus ir sventa vieta pasveikinimams nusiusti...Kad to nepasiroditu par mazai – dar dvi orkestro rožės be gailescio i žmonas išdrožė. Tai Ingrida ir bosines baidares valdziusi Živilė..Abi iš orkestro, abi nuo kanklių tik ne pas ta patį... Bent tiek gerai...

Apibiandirnant metus – tai anie buvo pilni dzeugsmo ir laimes, nepaisant visu traumų ir paklidimu. Nu ka miela pone ir mielas pone, vel taboras eina ruoštis ateinančiam sezonui. Nepatingekit vieni su kitais kalba atrasti ir ziurekit, kad mes be darbo kitais metais neliktume. Juk čigonas doras, protingas ir darbštus, uosle dar nesugadinta.

Visada tamstų,

Čigonų Baronas

“Ei, studente, sukis vėju!”

10

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

Diplomantų išleistuvės

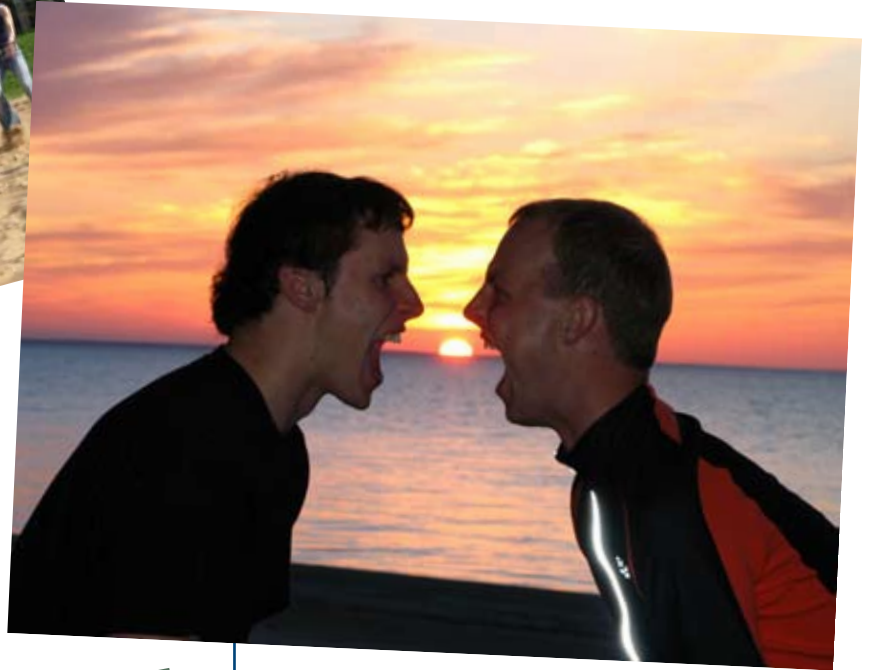
Kapitoniškių stovykla

Lapkritinės 2007

Tinklinio kovos
Panemunėje

Romantika Latvijos pajūryje
(Berniukų dviračių žygis)

11

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

Vokalų
cementukas 2007

“Linksminkimos”

Joninės Zarasuose

ĮJĖJAU Į SPORTO HALĘ...

Dainius Živelis

...ji tokia sava. Tiek čia gražių žodžių (ir nelabai teisėjų atžvigliu) buvo paskakyta. Jau vyksta šurmuly, visi kažkur laksto. Surenkama scena, kurią vakar atvežėme. Ruošiama kelti konstrukcija ant kurios kabinsis dekoracijos. Ant pačios konstrukcijos kabinama dekoracija. Ruošiami ekranai projekcijų rodymui. Vedžiojami laidai, jungiamos garso kolonėlės. Rolandas ciksi į mikrofoną ir vėl mokosi skaičiuoti: „Vienas, du, vienas, du, trys, čk, čk...“. Visi žino už ką atsakingi ir atlieka jiems pavestus darbus. Griebiu papkę ir tikrinu ar

vėliava. Ir kas galėjo pagalvoti, kad dizaineris „Nemuno“ vėliavoje Lietuvos vėliavą aukštyn kojom nupieš. Tuoj informacija perduodama atsakingam pirmininkui ir per dvi valandas Lietuvos vėliava jau su teisingai sudėliotomis spalvomis. Po pašventinimo mišių atgal į halę.

Iš ryto vadovė Roma jau veda paskutinę veteranų repeticiją trečiuose rūmuose. 12:00 visi veteranai pradeda repeticiją sporto halėje. Vadovų daug, atlikėjų dar daugiau. Visur verda emocijos ir tik spėk suktis. Aparatūra jau sujungta, renginio vedėjai yra. Už vakarinę dalį atsakingi buvę „Nemuno“ pirmininkai patvirtina, kad viskas yra tvarkoje. Laikas tiksi ir pamažu tai artėja.

Apie 14:00 jau pradėjo rinktis užsiregistravę buvę nemuniečiai. Vieni pamiršo pinigų pavedimo kvitelį, kiti nežino kur eiti, tretį iš viso viduryje durų nusprendė pradėti 3 valandas trukšiantį pokalbį apie jaunus dienas. To ir tikėjomės. Su papildomais raginimais vyksta registracija, anketų pildymas, suvenyrų atsiėmimas ir pamažu halė pilnėja. Atvyksta ir VIP svečiai, kuriuos reikia po vieną sugaudyti ir nuvesti į jiems skirtą patalpą. Visi renkasi. Iš kur jų tiek daug? Negi jie visi mynė trečių rūmų slenkstį?... Su nedideliais nesklandumais procesas vyksta pagal planą. Koncerto pradžia nukeliama 20 minučių, nes yra vėluojančių. Dar keli žmonės nespėjo prisiregistruoti, tačiau visi žino, kad vakaras ilgas. **STARTUOJAM !!!**

Vakaro vedėjai pasisveikina su visais atvykusiais. Nuskamba „Nemuno“ himnas. Ne vienas jį giedodamas nubraukia džiugesio ašarą. Skelbiama tylos minutė už mus jau palikusius nemuniečius. Visi atistoja ir halėje tampa tylu, lyg nieko čia nebūtų. Vedėjai padėkoję, paskelbia koncerto pradžia. Dabartiniai nemuniečiai pasislėpę už dekoracijų trypčioja lyg maži vaikai prieš pirmą išėjimą į vaikų darželio sceną. Pirmyn. Judam į sceną. Nieko nereikia raginti, kad

šypsotųsi. Visų nuotaika pakili. O palaikymas iš žiūrovų pusės jaučiamas ore. Nepaprasta programa, kurią sudėliojo mūsų vadovai pakeri visus čia atvykusius. Šokėjai lengvai, bet tvirtai sušoka visus šokius. Vokalo skambumas nustebina net pačius vokalistus. Orkestras gausus kaip niekad. O kapelos gera nuotaika jaučiama kiekviename kampelyje. Atėjo veteranų programos dalis. Visi išėję į sceną atrodo lyg ką tik pirmą kartą pravėrę universiteto (ar buvusio instituto – KPI) duris. Salė dainuoja ir šoka kartu. Koncerto metu pagerbiami ypatingai „Nemunui“ nusipelnę dalyviai. Gausūs aplodismentai skamba visiems „Nemuno“ vadovams. Nuotaiką nusakyti sunku. Kažkas patraukia už skverno ir prašo ateiti padėti išspręsti vieną konfliktą tarp apsaugos ir vietinės čipsus ir alų pardavinėjančios prekeivės. Konfliktą numalšiname, randame visiems priimtina kompromisą. Aš vėl scenoje. Po koncerto prasideda sveikinimai. Jau žinome, kad šį procesą reikia sukoordinuoti ypatingai gerai ir greitai, nes sveikintojų jūra. Priimamos gėlės ir suvenyrai. Sveikinimai atėjo ir paštu, ir tiesiogiai. Koncertas pasibaigia. Visi žiūrovai išeina iš salės į koridorių. Ir per pusvalandį koncerto salė virsta sale su stalais su suolais.

Suolai ir stalai sudėlioti pagal įstojimo į KTU (KPI) metus. Greta atsiduria kartu šokę, dainavę ar groję buvę nemuniečiai. Salėje įsivyrėja nenutrūkstantis šurmuly. Scenoje pradeda groti muzikantai. Jie atlieka senas geras dainas. Kas nori šoka, kas nori kalba. O atskiri stalai garsiau už muzikantus dainuoja savo kartų dainas. Kaip aidas tai iš vienos tai iš kitos pusės nuskamba – Pambabraram. Maistas paduotas, gėrimų nestinga. Viskas vyksta puikiai. Tik tokiose situacijose supranti, kad Nemuno mokykla paruošia žmones, kuriais gali visu 120% pasitikėti. Visur

12

„Niamuno soottraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

„Visi renkasi. Iš kur jų tiek daug? Negi jie visi mynė trečių rūmų slenkstį?..“

viskas vyksta pagal planą. Jau po vidurnakčio viskas paruošta. Rytoj viskas prasidės. Valandų jau 00:30, o keltis 7:00. Reikia greičiau kristi į lovą, nes rytoj laukia ypatinga diena.

Žadintuvas. Greitai dušas, puodelis kavos, sumuštinis, šoku į kostiumą, griebiu tautinį kostiumą ir pirmyn. Halėje dar maži mūsų šokėjai, bet jie renkasi. Dedasi tautinius rūbus į rūbines. Jos žinoma per mažos, nes pritaikytos 12 krepšininkų ir trenerių, o ne 30 šokėjų su savo pasamonais, ar orkestrui su skrabalais ir kanklėmis. Bet nieko, sutilpom. Registracijos staliukai su nešiojamais kompiuteriais jau jungiasi į bendrą tinklą. Už tai atsakingas Arunčikas kaip visada šypsosi ir sako – viskas bus čiki. Mergaitės, kurios turės priimti registracijas jau savo vietose. Vadovės Margaritos veide matosi nerimas, bet tuo pačiu ir džiugesys – tuoj tai prasidės. Dar reikia suspėti į Soporą, kur bus šventinama naujoji Nemuno

Jei tu, šokdamas koncerto metu, užkliudei mikrofono laidą, mikrofonas krisdamas, užkliudė vokalą, o vokalas sugriovė visą sastatą kanklyčių... Tai dar ne pasaulio pabaiga. Bet jei visa tai matė vadovė – tau šakės!

Jei į tave, koncerto metu, jau keletą minučių žiūri vadovas ar vadovė, negalvok, kad gerai atrodo. Greičiausiai - tu rudom pėdkelnėmis arba neišlyginta sėmėga...

- Agniau, tu esi buvęs Venesueloje?
- Taip, pernai.
- O Kipre?
- Taip, šiemet.
- O Meksikoje?
- Prieš keletą metų buvau.
- Na, ir kur poilsis geresnis?
- Nežinau. Visur buvau su chebra.

Skelbimai studentų bendrabutyje:
„Parduodu žiurkėną.“
Neturiu, kuo maitinti“
„Perku žiurkėną. Noriu valgyti.“

Jei nerandi savo tautinio kostiumo, gali būti, kad jis yra klube.

Jei į tave, koncerto metu, jau keletą akimirų žiūri visi žiūrovai ir koncerto dalyviai, vadinasi – tu dainuoji arba šoki sau vienas (tai negalioja solistams).

13

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

Šnekasi du šokėjai prieš repeticiją:
-Sveikas.
-Labas.
-Kodėl antradienį nebuvai repeticijoje?
-Pagalvojau, kad repeticiją ves Goda, tai ir nėjau.
-O kodėl?
-Nes praeitą trečiadienį vos iš lovos išlipau...

-Rolandai, galėsim pasinaudoti aparatūra, kitą penktadienį?
-Tai aišku...
-O apšvietimas bus?
-Jei reikia – bus.
Kitas penktadienis:
Šaukia telefonas:
pyyyyp... pyyyyp...
-Klausau
-Labas, Rolandai.
-Nu, ko nori?
-Kaip mums pasiimti, tą aparatūrą ir apšvietimą šventei?
-Kaip, kaip... Kai atvažiuosiu.
-O kada tu atvažiuosi?
-Už valandos.
Už valandos:
-Štai jūsų aparatūra...
-O kur apšvietimas, Rolandai?
-Apšvietimo, šiuo metu, nėra.
-O kur jis?
-Dirba.

Vyksta priėmimas į „Nemuno“ šokėjų gretas...
vadovė:
-Na, kurių nepriėmėt?
-Šitų.
-Sekite paskui mane!

NUKELTA Į 16 PSL.

ATKELTA IŠ 12 PSL.

žybsi fotoaparatus blykstės. VIP salėje švenčia esami ir buvę vadovai bei kviestiniai svarbūs svečiai. Tačiau ir jie nori iš čia greičiau ištrūkti ir dumti pas savo jaunų dienų bičiulius. Per muzikantų pertraukas dabartiniai nemuniečiai rodo savo buvusius švenčių pasirodymus. Atėjo metas, kuomet muzikantai jau turi baigti groti. Tačiau kažkas dar susitaria ir muzikantai dar valandą drebina senutės halės sienas.

4:00. Visi po jau baigia išsiskirstyti. Tačiau dar yra keletas, kurie norėtų čia baliavoti dar kelias dienas. Išjungiamoje muziką ir pradėdame tvarkytis. Rytoj (tiksliau jau šiandien) Žalgiris čia žais krepšinio rungtynes ir viskas turi būti iškuopta. Stalai

į užkulisius. Šiuokšlės į maišus. Dekoracijos padedamos, kad vėliau jas nusineštume į trečius rūmus. Aparatūra į dėžes. Ir atėjo scenos eilė. Vienas po kito išeina besitvarkantys. Šypsos dingo, tačiau viską reikia pabaigti. Įjungę autopilotą, nešame scenos dalis į užkulisius. 7:00 viskas sutvarkyta. Padėkoju likusiems iki pat pabaigos. Kulniuojau namo. Pagaliau lova. Sunki buvo diena. Tačiau tų įspūdžių, kurie buvo patirti tą dieną niekas negali atpirkti. Tai buvo nepakartojama!!! Ačiū „Nemunui“, kad jis yra. Ačiū nemuniečiams, kad jie tokie. Labanakt. Užmiegu dar nepadėjęs galvos ant pagalvės.

Toks buvo Nemuno 55-ųjų metų jubiliejus.

Ar žinote, kuo gerai naktis?

Naktį galima gyventi ten, kur nori, ir būti tuo, kuo nori. Norite būti geras šokėjas, dainininkas ar muzikantas? O gal milijonierius? Arba žvaigždė? Realybėje tam reikia truputį laiko. O naktį – atsiguli, užsimerki, opapa – ir Jūs jau SUPER.

Naktį mus užvaldo sapnai, kurie yra mūsų lūkesčių atspindys nerealiame pasaulyje.

Jaučiatės vienišas? Sapnuose galima susirasti daug draugų, susigalvoti daug linksmybių, sumąstyti daug pramogų ir nuotykių. Ir ryte laisvai jaustis nieko nepažįstant, nesuprantant, pagaliau tiesiog apsimitant, kad nieko neįvyko. O gi dažnai mes iš tiesų nieko nepamename, kas įvyko naktį. Ir todėl atsibundame suirzę, neišsimiegoję, einame į neįdomias paskaitas ar darbus ir mąstome, gal šiandien bus viskas dar geriau, nei buvo praeitą naktį. Nors patys gerai nė nesuprantame, kaip buvo prieš tai. Nes nieko neprisimename.

Ar Jūs dažnai sapnuojate? Aš ŽINAU, kad sapnuoju kasnakt. Taip sako mokslininkai. Jie turbūt buvo įlindę į sapno vidų ir matė, kad visi žmonės naktį ką nors sapnuoja. Ir dar protingi žmonės sako, kad sapnuose yra mūsų realybėje neišpildžiusių norų atspindys. Vadinasi, sapnai yra laimės pagrindas? Žinoma, kad....

NE. Tiesiog smagu yra gerai gyventi REALIAM gyvenime. Būti laimingu. Būti gražiu, smagiu ir protingu. Svarbiausias dalykas – mylėti pačiam save. O kiti į tave žiūrės lygiai taip, kaip tu PATS save vertinsi. Todėl linkiu tiesiog gerai gyventi ir būti laimingais.

Ir gerai naktimis išsimiegoti.

Neprisimenant, ką sapnuoji.

Nes mokslininkai sako, kad jei nepamenat savo sapnų – vadinasi, Jūsų miegas buvo sveikas ir pilnavertis. O gyvenimas yra gražus.

14

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

APIE POILSĮ IR RAMYBĘ

Filosofo Kanto, taip ir likusio viengungiu, prisipažinimas: „Kai man reikėjo moters, negalėjau jos išmaitinti; kai jau galėjau išmaitinti, ji man buvo neberekalinga“.

Apie ką aš čia?

Aha. Apie poilsį. Apie tai, kad galima daug mokintis, daug dirbti, daug visko veikti ir lėkti lėkti lėkti, bet juk gyvename tik vieną kartą. Todėl reikia kartais pailsėti. Tiesiog sustoti, apsidairyti ir nusiraminti. Ramybė. Tai, kas svarbiausia šiandien man, yra ramybė. Ramybė, kad mane supa mano mylimi ir mane mylintys žmonės, ramybė, jog sekasi darbai, ramybė, kad esu sveikas, ramybė, kad galiu mokintis, kad esu laisvas ir gyvenu laisvoje šalyje, kad galiu rinktis, ką veikti gyvenime, su kuo bendrauti, kur eiti, kokios muzikos klausytis. Ramybė.

Pažiūrėjus lietuviškas TV, paklausius žinias per radiją ar tiesiog nuėjus į bet kokią didesnio susibūrimo vietą, neišvengiamai susidaro įspūdis, kad kažkas dar liko nepadaryta, kažkas nusikėlė rytojui, o aplinkiniai visi mąsto taip pat ir skuba baigti susitikimus, kad skubėtų namo, kad greitai galėtų išsimiegoti, kad po to ryte anksti atsikeltų ir greitai nuėję į darbą ar mokslus greitai baigtų tai, ko nespėjo vakar, kad po to turėtų daug laiko toliau skubėti ir niekur bei nieko nespėti.

Geras pavyzdys buvo apie darbuotojų palyginimą berods Suomijoje, Čekijoje ir Lietuvoje. Suomiai į darbus žiūri atsipalaidavę, ramiai. Čekai truputį nervingiau, bet dar gana ramiai. Na o lietuviai į viską žiūri ir viską pergyvena iki kaulų smegenų. Suomiai dirba – atrodo – atsipalaidavę, ramiai, susikaupę. Čekai truputį skubėdami, truputį panikuodami, bet dar viskas normaliai. Na o mes „ariam“, kaip ir priklausau. Ariam „juodai“. Tačiau tyrimų rezultatai teigia, kad suomių darbo našumas yra didžiausias, čekų gerokai atsilieka nuo suomių, o lietuviams dar taip toli iki čekų.....

Tad gal tiesiog ramiai sustoti, suplanuoti, ką kada ir kaip darysime, ir tiesiog daryti? Ne arti ir pergyventi, kad nieko nespėjame. Tiesiog į viską pažiūrėti kitu kampu. Ramiai. Neskubant. Ir viską daryti kitaip, nei iki šiol.

Kas įdomiausia – kad net jei mes ir nebearsime taip, kaip anksčiau, o daugiau laiko skirsime sau, savo artimiesiems – pasaulis nesugrius, gatvėse šviesoforai nesuges, o medžiai nenustos žaliuoti. Tikrai. Pabandykite. Tiesiog galbūt kas nors tada taps laimingesnis. Bent truputį. Pvz. aš.

Juk ir Bažnyčioje linkime vieni kitiems ramybės. Tad gal laikas jai? Ramybei?

Ineta ir Algis

Ariana ir Darius

Rasa ir Benius

Meilės lizdėlius susuko...

15

Užuojauta

*Nuoširdžiai užjaučiame visus Nemuno
vaikinus, kurie pražiopsojo dvi šiemet
ištekėjusias Nemunietes - žaviąsias*

Aistę ir Rūtą

SKELBIMAS

**Nutiko bėda, neturi kur
nakvoti, nenori namo dar
šuoliuoti? Mielas Nemunietai,
paskambink – pagalba visą
parą. Nakvynės namai „Pas
Chuck'ą“**

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

SKELBIMAS

**13 dailių graškčių
panelių iš antro
sąstato ieško
talentingų vaikinių
nuolatiniam
bendravimui šokių
aikštelėje. Siūlyti
tik rimtus variantus.
Kreiptis į šokėjų seniūnus.**

IEŠKO

**Pamečiau
kontrabosą, kažkur
tarp pirmo ir šešto
aukšto. Rudas,
didelis. Radusiam
atsilyginsiu.**

Sveikiname

„naujai iškeptus“ tėvelius

Rolandą ir Tomą,

*Linkime daug džiaugsmo ir laimės
akimirky, o ypač - kantrybės auginant
jaunąją Nemuniečių kartą!*

UŽUOJAUTA

**Nuliukai nuoširdžiai
užjaučia senius
dėl padidėjusių
konkurencingų darbo
sąlygų. Laikykitės!**

Truputėlį užsibuvau
repeticijoje...
Nepyk...

Repeticija:
19 val. ...
20 val. ...
21.20 val. ...

Vadovė:
-Oho, jau
pusė dešimt!?
-Taip,
vadove...
-Juk tuoj
"Kalėjimo bėglius"
rodys...
VALSAS!

16

„Niamuno sootraukos“
Lapkričio 21 d. //2008

O AR NULIUKAI ŽINO, KAS YRA NEMUNO SUTRAUKOS...

Žurnalistai pasidomėjo šia tema, ir išsiaiškino įdomių dalykų... :)

Aldona (orkestras): Mačiau „Nemuno“ internetiniame puslapyje, kad ten paminėtos „sutraukos“. Tai darau prielaidą, kad tai kažkokia sutraukta informacija :)

Saulius (kapela): Ooooj, tikrai nežinau. Manau, kad tai kažkas sutraukta. Gal kažkoks daiktas? Nu ir klausimas!

Robertas (orkestras): Žinau tikrai, kad „Nemuno“ Sutraukos tikrai nėra nuliai :D

Jolita (vokalė): Nežinau, tokio žodžio nevartoju. :)

Rūta (vokalė): Prisiminimai kažkokie... gal kažkas sutrumpinta?

Arnas (šokėjas): trumpi (apie ką čia? - red. past.)... :D

Monika (šokėja): Tokie, kurie nedalyvauja „Nemuno“ veikloje, nėra geri... O daiktas... nežinau, tokio nėra. :D

Algirdas (šokėjas): Čia kuria prasme? Jaunatviškai? :D Čia gal žmogaus savybė, taip prasivardžiuojama? Pirmą kartą atėjau, tai šokėjų tokių nežinau, ar yra. :D

Jonas (šokėjas): Ta prasme, kolektyvo? (ilga pauzė) Blogi šokėjai... na, ir iš kitų žanrų...

Tomas (šokėjas): :D :D patys mažiausi žmonės, Nemuniečiai.

Inga (šokėja): :D Uoj, geras klausimas! Negražus žodis. :D Atsiminimai gal žargoniškai? Gal mažiausi žmonės?..

Genialias nuliukų mintis užrašė Joana.

*

„Niamuno sootraukos“ © Pogrindinis, neperiodinis, propagandinis nemuniečių leidžiamas laikraštis © 2008 m. lapkričinės (2008-11-15)

REDKOLEGIJA: Nemuno valdyba. BENDRAAUTORIAI: Silvija, Ugnė, Monika, Arūnas, Dainius, Rokas, Vilius, Antanas, Chuck'ai, Vytis.

IMKYCIA MANIA YR SKAICYKYCIA!

